

Nærings- og Fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 Oslo

Oslo, 14. februar 2014

Deres ref.: 13/4456-2 boe

Vår ref.: KR

Høring - tilslutning til London-overenskomsten til Den Europeiske Patentkonvensjonen (EPC) om redusert krav til oversettelse av patenter m.m.

Det vises til høringsnotat fra Nærings- og Handelsdepartementet datert 11. desember 2013. I høringsnotatet foreslås det at Norge tilslutter seg London-overenskomsten. Det foreslås også at både nasjonale patentsøknader, patentsøknader med prioritet og videreførte internasjonale patentsøknader kan inngis til Patentstyret på engelsk, behandles på engelsk, samt at patenter på grunnlag av slike søknader skal meddeles på engelsk. Det foreslås også at engelsk skal kunne brukes som saksbehandlingsspråk etter meddelelse både av Patentstyret og av Klagenemnda for industrielle rettigheter.

Vedrørende "3 Tiltredelse til London-overenskomsten"

Det hevdes i høringen at "En reduksjon av oversettelseskostnadene vil være gunstig for norske og europeiske nyskapende virksomheter, særlig for små og mellomstore virksomheter og virksomheter som er i en oppstartfase." Validering av et Europeisk patent skjer gjerne mange år (5-6 år) etter innlevering, hvis PCT-systemet benyttes. For mange av disse virksomhetene er gjerne de første årene særlig kritisk. Profesjonell bistand til utarbeidelse av patentsøknad, nasjonal innlevering/PCT-innlevering og innleveringskostnader ved videreføring av nasjonale/regionale søknader fra PCT-søknaden, representerer gjerne en større hindring enn kostnadene forbundet med validering mange år senere. Erfaring med London-avtalen fra andre land kan tilsi at kostnadsreduksjonen ikke blir så stor som forventet. Kostnaden for å produsere tjenesten "validering av EP-patent" må dekkes, og London-avtalen har medført reduksjon av oversettelseskostnader, men økte kostnader på andre områder.

Dersom antall valideringer tilsvarende omtrent antallet på tidligere patentsøknader, kan dette bety at antall rettigheter kan øke i Norge, da ikke alle patentsøknader som innleveres fører til patent. Dette kan gjøre det vanskeligere for små og mellomstore virksomheter på deres hjemmemarked, Norge. Langt fra alle små og mellomstore virksomheter operer internasjonalt, og flere gyldige rettigheter å forholde seg til kan gjøre driften vanskeligere i Norge. Det er heller ikke lett for små og mellomstore virksomheter å orientere seg i patentrettigheter og identifisere risiko for patentinngrep. Små og mellomstore virksomheter i Norge er ikke profesjonelle aktører med evner til å orientere seg i Europeiske patentsøknader som kan gjøres gjeldende for Norge.

Det hevdes at "En eventuell økning i antallet europeiske patenter som gjøres gjeldende i Norge, vil dessuten også ha positive virkninger." Dette er en udokumentert påstand, og det forklares heller ikke i høringen for hvem dette vil ha positiv effekt.

Det hevdes videre at "Patentskrifter blir som regel utarbeidet på et stadium der termene og begrepene som brukes for å beskrive oppfinnelsen allerede er utviklet." Vi påpeker at patent meddeles på oppfinnelser som er nye, noe som indikerer at termer og begreper ikke alltid er utviklet for den aktuelle oppfinnelsen.

Det hevdes videre at "Eventuelle fagtermer som fremgår av beskrivelsen vil dessuten ofte også fremgå av patentkravene." Patentkravene definerer oppfinnelsen så bredt som mulig. Beskrivelsen derimot inneholder gjerne konkrete utførelsesformer og eksempler. Fagtermer vil derfor gjerne fremgå av beskrivelsen, men ikke av patentkravene. Manglende oversettelse til norsk av beskrivelsen kan medføre at vesentlige deler av fagterminologien ikke oversettes til norsk.

Et patent er en enerett, og inngrep i denne rettigheten kan medføre store økonomiske konsekvenser for 3.part. Også uaktsomt patentinngrep gir grunnlag for patenthaver å kreve erstatning fra en inn griper (patentloven § 58). Det er derfor naturlig at en slik enerett som et patent gir i Norge fremgår klart på norsk ved at hele patentet oversettes.

Tiltredelse til London-avtalen vil først og fremst gjøre det rimeligere for store internasjonale aktører å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. Små og mellomstore virksomheter starter gjerne med å innlevere en patentsøknad i sitt hjemland, dvs. til Patentstyret, og oppnår patent i Norge gjennom denne første patentsøknaden. Små og mellomstore virksomheter validerer derfor i mindre grad i Norge når de søker om europeisk patent, da de allerede har patentrettigheter her i Norge.

Dersom Norge likevel skulle velge å tiltre London-avtalen er vi enige i at Norge bør, i likhet med Danmark, Finland, Island og Sverige, velge engelsk som språk for beskrivelsen, samt at det er patenthaver som må bære regningen for oversettelse i forbindelse med søksmål. Vi anser også det vil være rimelig at patenthaver kan avkreves en oversettelse til norsk dersom patentet benyttes som grunnlag for et varselbrev til en 3.part som anklages for patentinngrep i Norge.

Frist for å validere et EP-patent i Norge (innsende oversettelse)

Norge har i dag minimumsfristen på 3 måneder for å validere et europeisk patent.

Vi anbefaler at denne fristen forlenges.

I Norge eksisterer det i dag ingen andre muligheter enn å begjære fortsatt behandling jf. PL § 72, dersom fristen oversittes. For at slik fortsatt behandling skal innvilges, må patenthaver og dennes fullmektig ha utvist "all den omhu som med rimelighet kan kreves". Dette setter svært høye krav til patenthaver og fullmektig, og er en vanskelig terskel å komme over hvis fristen oversittes. Mange land har et sikkerhetsnett med lavere terskel enn Norge på dette området som tillater at man kan validere selv om fristen er oversittet.

Hensynet til 3.part tilsier at fristen ikke bør være for lang. 3.part må innen en rimelig frist kunne få klarhet i om et europeisk patent gjøres gjeldende i Norge eller ikke. En frist på 6 måneder burde kunne ivareta både hensynet til 3.part og patenthavers mulighet til en lengre frist enn 3 måneder.

Vedrørende 4. Nasjonale patenter på engelsk.

Påstanden i høringen om at "Det vil være besparende og forenkende dersom søknaden til Patentstyret kan leveres på engelsk, slik at søkeren slipper å utarbeide søknaden på norsk først og deretter oversette den til engelsk når han skal søke internasjonalt." mener vi ikke medfører riktighet. Det er mulig å innlevere patentsøknader til Patentstyret allerede i dag på engelsk, nyttiggjøre seg engelskspråklig prioritetsdokument og benytte samme engelskspråklige tekst som utgangspunkt for å søke internasjonalt. Søknaden behandles også på engelsk de første 16 måneder.

Når norske virksomheter søker patent internasjonalt, er det vår erfaring at spesielt oppstartsbedrifter og små og mellomstore virksomheter ofte først leverer en søknad til Patentstyret, hvor de raskt kan få en første patenterbarhetsvurdering av oppfinnelsen. Denne patentsøknaden kan i dag leveres på engelsk, og behandles på engelsk. En oversettelse må ikke innleveres før 16 måneder etter innlevering. Dette har den virkning at prioritetsdokumentet er engelsk, da fristen for å søke med prioritet er 12 måneder fra innleveringsdagen. Ofte vil behandlingen av patentsøknaden også ha kommet så langt innen de 16 månedene at patentsøker vet om patent vil meddeles eller ikke. Dersom patentsøker ikke ønsker et norsk patent basert på den første patentsøknaden på dette tidspunkt, kan søknadsprosessen avsluttes ved å la være å innlevere oversettelsen av søknaden til norsk. Norsk patent kan oppnås ved nasjonal videreføring av PCT-søknad eller senere validering av EP-patent.

Selv om norske borgere generelt sett har gode engelskkunnskaper er det vår erfaring at det for mange små og mellomstore virksomheter er enklere å utarbeide en patentsøknad på norsk først, da nyanser i språket er enklere å oppfatte på sitt eget morsmål enn på engelsk. Språk er svært viktig ved utarbeidelser av patentsøknader, og det kan være enklere å komme fram til en korrekt beskrivelse av oppfinnelsen på norsk enn på engelsk. For små og mellomstore virksomheter er det følgelig ikke nødvendigvis slik at det er å foretrekke å innlevere i Norge på engelsk. Små og mellomstore virksomheter som leverer på norsk vil ikke få noen kostnadsbesparelser som følge av forslaget.

Vi bemerker at andre land som Danmark, Finland, Island og Sverige har valgt forskjellige løsninger for når patentkrav innlevert på engelsk skal oversettes til nasjonalt språk. En 3. part må forholde seg til patentsøknader som mulige hindrende rettigheter allerede fra det tidspunkt da patentsøknaden blir allment tilgjengelig. Patentkrav har en form som er vanskelig tilgjengelig for 3. part selv på norsk. Et patent er en enerett, og inngrep i denne rettigheten kan medføre store økonomiske konsekvenser for 3. part. Også uaktsomt patentinngrep gir grunnlag for patenthaver å kreve erstatning fra en inngriper (patentloven § 58). Det er derfor naturlig at en slik enerett som et patent gir i Norge fremgår klart på norsk. Patentkrav som foreligger på engelsk først ved meddelelse kan gjøre det enda vanskeligere tilgjengelig for 3. part å vurdere om de kan gjøre inngrep i et eventuelt patent eller ikke på søknadsstadiet.

Vi bemerker at det er foreslått at provisorisk vern på søknadsstadiet vil kreve en oversettelse til norsk av patentkravene. Vi antar dette er for at man skal sikre at en 3. part skal kunne gjøre seg forstått om innholdet av patentkravene. I lys av dette finner vi det underlig at høringen anser det uproblematisk å kreve at en 3. part skal kunne orientere seg om omfanget av patentkrav på engelsk på søknadsstadiet før patent meddeles.

Freedom-to-operate vurderinger gjøres tidlig ved utviklingen av en oppfinnelse, for å avdekke på et så tidlig tidspunkt som mulig, før store utviklingskostnader påløper, om løsningen som velges potensielt kan medføre mulig patentinngrep. Slike vurderinger utføres også av patentsøknader før de blir patenter, da patentsøknader representerer potensielt hindrende rettigheter som man må forholde seg til. Selv om erstatning for patentinngrep bare kan kreves fra tidspunktet for provisorisk beskyttelse (oversettelse til norsk av patentkravene), kan en bedrift ha utviklet et produkt som ikke kan utnyttes kommersielt fra det tidspunkt patent meddeles. Innsatsen ved utviklingen av produktet vil da være bortkastet. Patentsystemet i Norge bør derfor innrettes slik at en 3.part på et så tidlig tidspunkt som mulig har en mulighet til å orientere seg om omfanget av potensielt hindrende rettigheter som nasjonale norske patentsøknader representerer i Norge, på norsk.

De fleste norske bedrifter er små og mellomstore bedrifter med liten eller ingen patentkyndig kompetanse. Vi vet at norsk næringsliv søker patenter i mye mindre grad enn bedrifter i Danmark, Finland, og Sverige, og at patentkompetansen i Norge generelt er lavere. Det er disse små og mellomstore bedriftene som utgjør den vesentlige delen av norsk næringsliv og som vi anser utgjør den normale 3.part i denne sammenheng. Det finnes kun noen få svært store norske internasjonale selskaper som er profesjonelle aktører med egen IPR-avdeling. Høringen synes å legge opp til at 3.part kun er en slik profesjonell aktør, noe vi mener ikke er tilfelle.

Dersom det likevel blir mulig å få patent meddelt på engelsk i Norge, mener vi det må være et krav at patenthaver betaler for oversettelsen av beskrivelsen til norsk ved tvister, samt når det kreves av en 3.part som har mottatt et varselbrev om at de gjør patentinngrep i Norge.

Behandling på engelsk

Det foreslås at søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter (SPC) bør kunne leveres på engelsk. Vi bemerker at grunnlaget for en SPC er en norsk markedsføringstillatelse som er skrevet på norsk. En SPC-søknad er en søknad om forlengelse av beskyttelsestiden nasjonalt for identifiserte produkter der det også foreligger norske preparatomtaler i markedsføringstillatelsen. Vi finner det underlig at en norsk forvaltningsmyndighet skal behandle søknaden om SPC på engelsk. Det skal være samsvar mellom markedsføringstillatelsen og patentkravene det innvilges SPC for.

Høringen foreslår at "Når søknaden er på engelsk, bør Patentstyret ha anledning til å kunne skrive henvendelser til søkeren og avgjørelser på engelsk." Vi anser at behandlingsspråket i Norge må være norsk. Forvaltningsspråket i Norge er norsk. Behandlingen av patentsøknaden gir informasjon av betydning for tolkningen av beskyttelsesomfanget. Dette er informasjon som bør være så enkelt tilgjengelig som mulig for en 3.part, som i Norge hovedsakelig er små og mellomstore virksomheter, og ikke en profesjonell internasjonal virksomhet. En senere domstolsbehandling vil også foregå på norsk og dokumenter under saksbehandlingen bør da være på norsk.

Det foreslås at "det åpnes for at søknader og andre dokumenter fra søkeren i søknadsbehandlingen kan være på engelsk, bør det åpnes for at etterfølgende dokumenter, det vil si dokumenter som gjelder meddelte patenter, herunder dokumenter i saker om innsigelser m.m., bør kunne være på engelsk. Det bør også åpnes for at Patentstyret og Klagenemden for industrielle rettigheter kan skrive henvendelser og avgjørelser i slike saker på engelsk dersom patenthaveren ber om det eller

når samtlige parter i en sak er enige om det.” Vi er uenige i dette. På samme måte som over er dette informasjon som bør være så enkelt tilgjengelig som mulig for en 3.part, som i Norge er små og mellomstore virksomheter, og ikke en profesjonell internasjonal virksomhet. I KFIR er praksis at norsk er behandlingsspråk og muntlige forhandlinger foregår på norsk i likhet med i domstolene. En senere domstolsbehandling vil også foregå på norsk og dokumenter under saksbehandlingen bør da være på norsk.

Vernet bestemmes av patentkravene. Under en tvist er patentkravene gjenstand for kritisk tolkning der betydningen av ord dras til sine ytterpunkter der nyanser i språket er viktig. Slike tolkninger av patentkrav er forbeholdt spesialister på området. Domstolene har norsk som forvaltningsspråk. Patentkrav på engelsk kan gjøre slik nyansert tolkning vanskeligere tilgjengelig for domstolene. Vi mener det må være patentkravene på norsk som skal ligge til grunn for patentvernet i Norge for norske nasjonale patentsøknader.

Vi bemerker at Finland har valgt en løsning der engelsk bare er behandlingsspråk under søknadsbehandlingen, men ikke etter at patent er meddelt. Dersom det likevel skulle bli mulig å få benytte engelsk som behandlingsspråk for patentsøknader på engelsk innlevert i Norge, mener vi den finske løsningen må velges også i Norge, slik at norsk er behandlingsspråk etter at patent er meddelt. Vi minner igjen om at 3.part i Norge hovedsakelig er små og mellomstore virksomheter med begrensede kunnskaper om IPR. Sverige, Danmark og Finland har i større grad store internasjonale industriselskaper som aktivt benytter patentsystemet. Dette reflekteres også i statistikkene over antall innleverte patentsøknader nasjonalt, til PCT, samt EPO, der Norge kommer svært dårlig ut sammenlignet med sine naboland.

Dersom det likevel blir mulig å bruke engelsk som behandlingsspråk etter at patent blir meddelt, mener vi dette ikke kan kreves, men bare være en mulighet hvis alle parter i saken ønsker dette. Patentstyret eller KFIR kan ikke pålegges å skrive avgjørelser eller uttalelser på engelsk.

Dersom det blir mulig å meddele patenter på engelsk, samt velge engelsk som behandlingsspråk, er vi av den oppfatning at det bør kunne kreves at patenthaver oversetter alle dokumenter i saksbehandlingen til norsk ved behandling etter meddelelse av patentet, samt i tvister. Det er vanlig at alle dokumenter i saken ligger i dokumentene som legges til grunn for domstolens behandling av saken. Innsigelse, administrativ begrensning/overprøving, klagebehandling i KFIR representerer en forberedende behandling før en eventuell anke til domstolene.

Det påstås at *”I en del tilfeller vil det være aktuelt for søkeren å bruke patenterbarhetsvurderinger fra Patentstyret når han søker patent internasjonalt. Det vil i slike tilfeller være en fordel for søkeren om Patentstyrets vurderinger er på engelsk, slik at de ikke trenger å oversettes.”*. Patentstyrets granskningsrapport utferdiges i dag både på norsk og engelsk i ett og samme dokument basert på PCT-standard. Det er denne granskningsrapporten som oversendes patentmyndigheter i andre land ved behov.

Vedrørende 5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Tiltredelse til London-avtalen vil i hovedsak gjøre det rimeligere for store internasjonale industrikonsern å gjøre sine europeiske patenter gjeldende i Norge. Dette kan medføre økt antall patentrettigheter i Norge som reduserer spillerrommet for norske aktører som i stor grad er små og mellomstore virksomheter.

Patentfullmektigbransjens inntekter vil reduseres som en følge av at inntektene fra oversettelsesoppdrag synker. Det skal en svært stor økning av antall validerte patenter til for at disse tapte inntektene skal kunne vesentlig kompenseres for. Patentkravene utgjør ofte bare i gjennomsnitt 10% av det antall ord som oversettes.

Patentfullmektigbransjen er en viktig aktør for å spre kunnskap om IPR i Norge. Denne aktiviteten er ikke så lett synlig fra et myndighetsperspektiv da myndighetene ikke i samme grad deltar i disse fora. Patentfullmektiger bidrar med svært omfattende gratis foredragsvirksomhet på universiteter og høyskoler, i bedrifter, deltakelse på konferanser, i grundermiljøet, via nyskappingsnettverk og andre ideelle organisasjoner. Det bedrives også utstrakt gratis rådgivning direkte til gründere. Kunnskapen som patentfullmektiger besitter er en annen kompetanse enn den som Patentstyret besitter. Patentstyret er et forvaltningsorgan og har ikke erfaring med (og skal heller ikke ha erfaring med) kommersiell bruk av IPR, for eksempel IPR-strategi, utarbeidelse av rettigheter, inngrepsvurderinger, freedom-to-operate analyser, konflikthåndtering, samt praksis og rettsgrunnlag i andre land. Tiltredelse til London-avtalen med reduserte inntekter vil gjøre det økonomisk vanskelig for fullmektigbransjen å fortsette sitt gratis bidrag til øking av kunnskap om IPR i Norge. Patentstyret eller andre myndighetsorganer kan ikke kompensere for dette. Et forvaltningsorgan som Patentstyret skal være en nøytral myndighet som bevilger rettigheter. Patentstyret skal ikke bedrive aktiv rådgivning innen kommersiell virksomhet, da en slik rolle er i konflikt med rollen som nøytral forvaltningsmyndighet.

I stortingsmeldingen om immaterielle verdier som ble fremlagt 12. april 2013 fremheves nettopp viktigheten av å bygge opp kunnskapen om IPR i Norge for å løfte norsk næringsliv og øke patenteringsaktiviteten i Norge. London-avtalen og saksbehandling på engelsk kan bidra til at dette målet vanskelig kan nås.

Innføring av London-avtalen og saksbehandling på engelsk, forventes på sikt å medføre en reduksjon av antall patentfullmektiger i Norge, og derav også antall patentbyråer. Vanskelige økonomiske rammevilkår vil også gi problemer for nyrekruttering og utdanning av patentfullmektiger.

Det er i dag kun en håndfull patentkontorer i Norge. IPR-avdelinger i advokatkontorer har ikke patentfullmektiger og de besitter ikke denne kompetansen. Det finnes ikke mange nok store patentintensive aktører i Norge som gjør det mulig å konsentrere seg om et fåtall fagområder, og et patentbyrå i Norge bør ha tilstrekkelig antall rådgivere til å kunne dekke alle fagområder. Patentporteføljene som forvaltes av patentkontorene representerer svært store verdier som må forvaltes sikkert innenfor rammer som loven setter. Sikker forvaltning av store patentporteføljer krever dyre IT-systemer, sikre redundante rutiner og et høyt antall personer for å tilfredsstillende kriterier som patentloven stiller til "med all omhu" ("all due care"). Reduksjon av inntekter vil derfor kunne medføre at patentbyråer slår seg sammen for å kunne dekke disse kostnadene, samt ha patentfullmektiger nok til å dekke alle fagområder som deres kunder representerer. Det er

også krevende og kostbart å opprettholde kompetanse innenfor IPR, da stor grad av tverrfaglighet mellom teknikk og jus kreves, samt forretningsforståelse og god kunnskap om lover og rettsanvendelser internasjonalt i de markeder der de norske kundene beskytter sine rettigheter. Opplæring og utdanning innenfor dette spesialiserte fagområdet til å bli European Patent Attorney, som i dag kreves, er kostbart, og også svært tidkrevende for den enkelte kandidat. Siden 1. januar 2008 da Norge tiltrådte EPC er det kun en kandidat fra Norge som har bestått eksamen som European Patent Attorney. De som i dag er patentfullmektiger er kvalifiserte som europeiske patentfullmektiger på grunnlag av såkalt bestefar-autorisasjon som gis basert på lang erfaring. Vanskeligere rammebetingelser og en hardere konkurransesituasjon for norske patentfullmektiger vil kunne gi en reduksjon i antallet patentfullmektiger og dermed redusert kompetanse innen IPR i Norge.

Ved patentkonflikter er habilitetsproblemer allerede i dag utbredt da patentbyråene håndterer rettigheter for mange ulike klienter. Ytterligere reduksjon av antall patentbyråer vil gjøre det vanskeligere å bistå klienter i konflikter.

Innføring av saksbehandling på engelsk kan også ha negativ innvirkning på den norske fullmektigbransjen og bidra til ytterligere reduksjon av oppdrag og inntekter. Engelsk som behandlingsspråk og meddelelse av patenter på engelsk i Norge, samt saksbehandling på engelsk etter meddelelse kan medføre at utenlandske patentfullmektiger kan representere sine klienter overfor Patentstyret i langt større utstrekning enn de gjør i dag. Dette vil medføre ytterligere nedbygging av fullmektigbransjen og IPR-kompetansen i Norge innenfor alle fagområder.

I dag ser vi at spesielt engelske fullmektiger har mange norske klienter innenfor bioteknologi/farmasi (life science), og engelske patentfullmektiger benyttes i dag av TTO-ene ved Universitetsmiljøene i Norge. Patentsøknader innenfor dette området innleveres til andre land som England og EPO i stedet for i Norge. Bruk av engelske patentfullmektiger innenfor life science oppsto lenge før Norge ble medlem av EPO i 2008, på et tidspunkt da norske patentfullmektiger ikke kunne representere patentsøkeren direkte overfor EPO, og Patentstyret hadde en mer avvikende praksis innenfor dette fagområdet enn EPO og andre nasjonale myndigheter. Patentstyret har i dag saksbehandlere innenfor life science som behandler patentsøknader som ble innlevert i Norge før Norge ble medlem av EPO. Når disse restansene er nedarbeidet om noen år, vil det bli vanskelig for både patentfullmektigbransjen og Patentstyret å opprettholde kompetansen innenfor life science, noe som vil medføre ytterligere svekking av IPR-kompetansen innenfor dette viktige fagfeltet. Norsk life science-industri omfattes i dag i stor grad av mange mindre, forskningsintensive selskaper/oppstartsbedrifter der IPR er viktig.

Patentstyret selv uttaler i en artikkel i Ukeavisen Ledelse 27. januar 2014

<http://www.ukeavisenledelse.no/2014/patent-eller-ikke> bekymring over at de ikke får tilstrekkelig antall søknader innenfor alle tekniske fagfelt. Dette vil på sikt svekke kunnskapen om IPR og IPR-miljøet i Norge. I samme artikkel uttrykker også professor Karl Klingsheim ved NTNU og leder av NTNU TTO bekymring for urovekkende lav kunnskap om IPR i norsk næringsliv.

Utenlandske aktører innenfor IPR med solid økonomi fra land med annet kostnadsbilde enn i Norge og som i utgangspunktet har et større innenlandsk hjemmemarked for IPR, vil med engelsk som behandlingsspråk få enda enklere tilgang til det norske markedet på bekostning av norske fullmektigbyråer. Dette kan på sikt medføre at færre søknader innleveres til Patentstyret ved at

andre patentverk (for eksempel England) og EPO foretrekkes. Færre norske patentfullmektiger og færre søknader til Patentstyret, vil gi en svekkelse i kunnskapen om IPR i Norge, som vil, som Patentstyret i denne artikkelen også påpeker, kunne by på utfordringer for små og mellomstore bedrifter. Regjeringen har selv uttalt at IPR er avgjørende for norsk verdiskaping i framtiden. En nedbygging av den norske patentfullmektigbransjen og dermed også Patentstyret vil bidra til reduksjon i kunnskapen om IPR i Norge, noe som spesielt vil gå ut over små og mellomstore virksomheter. Store internasjonale selskaper, som utgjør et fåtall i Norge, har egne IPR-avdelinger og rammes ikke.

Det skal også påpekes at behandlingen av nasjonale patentsøknader ved de fleste nasjonale patentverk i Europa foregår på nasjonalt språk. I Tyskland på tysk, i Frankrike på fransk og i England på engelsk. Det samme er tilfellet med østeuropeiske land og land i Sør-Europa. Vi finner det underlig at Norge skal innføre engelsk som forvaltningsspråk for patentsøknader som søkes nasjonalt i Norge og som gir rettigheter som skal gjelde i Norge. Som det også skrives i nevnte artikkel i Ukeavisen Ledelse 27. januar 2014 så er norsk næringsliv mindre forsknings- og innovasjonsdrevet og Norge har heller ikke store patentintensive industrielle aktører slik som i Danmark, Finland og Sverige. Norsk næringsliv er følgelig svært forskjellig fra næringslivet i våre naboland, og det er derfor ikke nødvendigvis riktig å innføre samme endringer av patentloven og patentforskriften for å harmonisere med disse landene. En slik harmonisering kan isteden bidra til å nedbygge IPR-miljøet som allerede finnes i Norge.

Patentstyrets inntekter

Patentstyrets inntekter i forbindelse med validering avhenger av antall sider oversettelse som blir innlevert. Det betales i dag en fastsatt avgift og i tillegg en tilleggsavgift for antall sider (inkludert beskrivelsen, krav, figurer) over 14. Dersom Londonavtalen innføres og Patentstyrets inntekter skal opprettholdes bør det også betales en avgift for de antall sider som ikke oversettes, og ikke bare de antall sider i de norskspråklige patentkravene. I Danmark må det betales en avgift for hver side over 35, der sideantallet inkluderer beskrivelsen og figurene som er på engelsk, og ikke bare antall sider oversatte patentkrav.

Med vennlig hilsen

Bryn Aarflot AS

Kristine Rekdal

Leder patentavdelingen

Vedlegg: Utskrift av artikkel: <http://www.ukeavisenledelse.no/2014/patent-eller-ikke>